

LXX.

Forslag til Lov

om

Indkaldelse af værnepligtige til Søværnet.(Fremsat i Landstinget den 3. December 1924 af Indenrigsminister *Hauge*).

Midlertidig Lov Nr. 39 af 25. Februar 1914 om Indkaldelse af værnepligtige til Søværnet forlænges indtil videre, dog saaledes at Lovens §§ 1, 2 og 4, 1. Stk. bortfalder.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Med Udgangen af 1924 udløber Lov Nr. 123 af 29. Marts 1920 om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 39 af 25. Februar 1914 om Indkaldelse af værnepligtige til Søværnet. Den nævnte Lov af 25. Februar 1914 fremkom i sin Tid i Anledning af, at de i Lov Nr. 123 om Værnepligt af 8. Juni 1912 § 29 indeholdte Bestemmelser, som tilsigtede i saa vidt Omfang som muligt at undgaa „Stopning“ af Søfolk, ikke havde vist sig helt fyldestgørende, idet man, hvis Søværnets Krav om befarne værnepligtige skulde opfyldes, og man alene havde Loven af 1912 at holde sig til, ikke helt kunde undgaa den for de paagældende Søfolk med Hensyn til deres Erhverv skadelige og for Staten bekostelige „Stopning“, jfr. iøvrigt Bemærkningerne til Loven af 25. Februar 1914, Rigsdagstidende 1913—14, Tillæg A, Spalte 2769—72. Siden Fremkomsten af Loven af 25. Februar 1914 er der indvundet forskellige Erfaringer med Hensyn til Betydningen af denne Lovs Regler; der kan herved henvises til nedenstaaende Oversigt, hvoraf fremgaar, at det fornødne Antal Befarne ikke har kunnet skaffes tilveje ved Udskrivning paa de aarlige Sessioner, omend det manglende Antal for de sidste Par Aars Vedkommende har været for-

holdsvis lille. Hvis man ikke havde haft Loven af 1914, maatte altsaa „Stopning“ have fundet Sted i noget Omfang.

Iøvrigt bemærkes følgende:

Man anser det ikke for nødvendigt at søge Bestemmelsen i § 1 i Loven af 25. Februar 1914 opretholdt, idet Lov Nr. 345 om Søværnets Ordning af 7. August 1922 § 26 nu ordner Indkaldelsen af ikke befarent Lægdsrullemandskab til Søværnet. Man foreslaar derfor, at § 1 bortfalder.

Da § 2 i Loven af 1914 hidtil ikke har fundet Anvendelse i Praksis, idet man i Medfør af Lovens § 1 — nu Lov om Søværnets Ordning af 7. August 1922 § 26 — har erstattet det manglende Antal Befarne med andet til Søværnet udskrevet Mandskab, anser man det ej heller for nødvendigt at søge denne Bestemmelse opretholdt og foreslaar derfor, at Paragraffen bortfalder.

Marineminiisteriet har udtalt, at det intet har at erindre imod, at de nævnte 2 Paragraffer ikke opretholdes.

Derimod maa man finde det rigtigt at opretholde Bestemmelserne i Lovens § 3, der vel nok — som ovenfor nævnt — i de senere Aar har været af mere underordnet Betydning for Søværnet, men som er af væsentlig Interesse for de værnepligtige.